

Geen badslippers in mijn toekomstbeeld – Column

door Dazzle

'Dazzle? Oh nee! Die is er toch nooit' zo sprak een leraar die de namen aan het oplezen was en mij voor de zoveelste keer belachelijk probeerde te maken omdat ik vaak afwezig was. Hij geloofde niet in "ziek zijn" en deed er ook alles aan om dat heel duidelijk te laten blijken, vooral tegen mij op de dagen dat ik er wel was. Die dag was dus geen uitzondering.

'Ik ben er wel hoor' antwoordde ik. Hij keek me stomverbaasd aan en ik zag al aan zijn ogen dat hij nog niet klaar was. 'Oh dat is dan ook voor het eerst' was zijn reactie, terwijl hij vol minachting naar me keek. 'Tja, want het is ook echt een keuze om vaak afwezig te zijn' kwam er ineens uit mijn mond. Misschien niet het beste moment om sarcastisch te

zijn, maar ik was het inmiddels zo zat om me constant te moeten verdedigen om het feit dat ik ziek ben, maar dat niet aan mijn lichaam te zien is. Bovendien wist hij dondersgoed dat ik officieel een leerling met beperking was, maar vond dat onzin.

Zijn antwoord bevestigde dat ook maar weer 'Zo ziet het er inderdaad wel uit ja.'

Ik stak mijn duim maar op en vond het helemaal prima. Daar stond hij dan stoer te doen voor een klas pubers, in de hoop

dat ze hem een beetje cool vonden. De professional met zijn mensenkennis, die vol trots voor de klas stond in zijn joggingbroek en op zijn badslippers, om vervolgens een poging te doen om een van de zwakkere leerlingen te vernederen.

Op dat moment heb ik me er rot om gevoeld. Het was namelijk weer een van die dagen waarop ik enorm last had van mijn ziekte en al mijn kracht en moed had verzameld om toch nog naar school te kunnen. Ik was zelf zo trots dat ik daar zat en amper 5 minuten later volgde dit "gesprek". De les heb ik uitgezeten en zo ook de rest van de schooldag. Toch heb ik die opleiding door mijn ziekte niet gehaald.

Inmiddels zijn we een paar jaar verder en ben ik achteraf blij dat mijn leven een totaal andere wending heeft gekregen. Ik weiger om me druk te maken om mensen die alleen maar negativiteit in mijn leven proberen te brengen. Ik ben enorm gegroeid als persoon en ben elke dag bezig om gezonder te worden en mijn ziekte de baas te blijven, wat daar ook voor nodig is. Elke dag is een stap vooruit en de toekomst ziet er geweldig uit. Groeien is het mooiste wat je elke dag kan blijven doen. Groeien als persoon, je lichaam sterker maken en natuurlijk ook veel leren. Ik ben heel benieuwd hoe ver het me uiteindelijk gaat brengen. Maar 1 ding weet ik zeker: als ik 45 ben zal ik niet voor de klas staan in een joggingbroek, op badslippers, om mezelf vervolgens belachelijk te maken.